Cap. XLI.

Piſcatio.

Piſcator captat piſces, ſive in littore hamo, qui ab arundine filo pendet (demiſſus eſt), et cui eſca inhaeret (affixa eſt), filo calamus adhaeret, qui impedit, ne filum ſubſidat, indicatque, piſcem deglutiſſe hamum captumque teneri; ſive funda, quae, furcae alligata 1), aquae immittitur; ſive in cymba (lembo) reti (verriculo), quod ſuperne ſubereis maſſulis, inferne plumbeis particulis appenſis inſtructum eſt; ſive naſſis et reticulis, quae noctu demerguntur. Piſces maiores, cum ſupernatant, fuſcina confodiuntur. Aquarum ſuperficie gelu adſtricta 2), foramina caeduntur, et captantur piſces, ſub glacie, retibus. Piſces capti vivario conduntur.

1) eſt et. 2) Cum aquarum ſuperficies gelu adſtricta eſt.

piſcatio, ōnis, f. die Fiſcherey.
piſcator, ōris, m. der Fiſcher.
captāre, fangen.
piſcis, is, m. der Fiſch.
littus, ŏris, n. das Ufer.
hamus, i, m. die Angel.
arundo, ĭnis, f. die Angelruthe.
filum, i, n. der Faden, die Schnure.
pendēo, pependi, penſum, ēre, hängen.
demittĕre, herablaſſen.
eſca, ae, f. die Lockſpeiſe, der Köder.
inhaerēo, haeſi, haeſum, ēre, anhangen.
affīgo, xi, xum, 3. anheften.
calămus, i, m. ein Federkiel.
adhaerēo, haeſi, haeſum, ēre, anhängen, befeſtiget ſeyn.
impĕdio, ivi, itum, ire, verhindern.

ſub-